

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים וְגו', מֵהוּ וַיִּקְרָא, קָרָא וְזִמִּין לְאַפְקָא
 מֵהַאי אֹר שְׁלִים דְּקִיּוּמָא בְּאַמְצָעִיתָא, חַד
 נְהִירוּ דְּאִיהוּ יְסוּדָא דְּעֵלְמָא דְּעֵלְיָה קִיּוּמִין עֵלְמִין.
 וּמֵהַהוּא אֹר שְׁלִים עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא אֶתְפֹּשֵׁט
 יְסוּדָא חַי עֵלְמִין דְּאִיהוּ יוֹם מְסֻטָּרָא דְּיַמִּנָּא. וְלַחֲשָׁד
 קָרָא לְיָלָה, קָרָא וְזִמִּין וְאַפִּיק מְסֻטָּרָא דְּחֲשָׁד חַד
 נוֹקְבָא סִיחָרָא דְּשִׁלְטָא בְּלִילְיָא וְאַקְרִי לְיָלָה רָזָא
 דְּאֲדִנִּי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. עָאֵל יַמִּנָּא בְּהַהוּא עֲמוּדָא
 שְׁלִים דְּבְאַמְצָעִיתָא כָּלִיל בְּרֹזָא דְּשִׁמְאָלָא, וְסָלִיק
 לְעֵילָא עַד נְקוּדָה קַדְמָאָה וְנָטִיל וְאַחִיד ^(דף טז ע"ב) תַּמָּן
 מְלָה (נ"א חִילָא) דְּתַלְתַּת נְקוּדִין חֲלָ"ם שׁוּר"ק חִיר"ק זֶרַע
 קַדְשׁ. דְּהָא לִית זֶרַעָא דְּאַזְדַּרַע בַּר בְּרֹזָא דָּא, וְאַתְחַבַּר
 כֹּלָא בְּעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא. וְאַפִּיק יְסוּדָא דְּעֵלְמָא,
 וּבְגִין כֹּף אֶקְרִי כֹל דְּאַחִיד לְכֹלָא בְּנְהִירוּ דְּתִיאֻבְתָּא.

לשון הקודש

באותו העמוד השלם שבאמצע כלול
 בסוד השמאל, ועלה למעלה עד נקודה
 ראשונה, ולוקח ואוחז שם דבר נ"א בחו
 של שלש נקודות: חול"ם שוּר"ק חִיר"ק
 זרע קדש. שהרי אין זרע שגזרע מלבד
 בסוד הזה, והתחבר הכל בעמוד
 האמצעי והוציא יסוד העולם, ולכן
 נקרא כל, שאוחז את הכל באור
 ההשתוקקות.

ויקרא אלהים וגו'. מהו ויקרא? קרא
 והזמין להוציא מהאור השלם הזה
 שעומד באמצע אור אחד שהוא יסוד
 העולם שעליו עומדים העולמות. ומאותו
 אור שלם, עמוד האמצעי, התפשט יסוד
 חי העולמים, שהוא יום מצד הימין.
 ולחשך קרא לילה - קרא והזמין והוציא
 מצד החשך נקבה אחת, הלבנה
 ששולטת בלילה ונקראת לילה, הסוד
 של אדני, אדון כל הארץ. נכנס הימין

שְׁמָאלָא לְהֵיט בְּתוֹקְפָא וְאַרְתָּ, בְּכוּלְהוּ דְרַגְיִן אֲרַח
 רִיחָא. וּמַתְהוּא לְהֵיטוּ דְאַשָּׂא אֲפִיק
 הֵהִיא נוֹקְבָא סִיחָרָא. וְתֵהוּא לְהֵיטוּ הָזֵה חֲשָׁד בְּגִין
 דְּהָזֵה מִחֲשָׁד. וְתֵרִין סְטֵרִין אֵלִין אֲפִיקוּ תֵרִין דְרַגְיִן
 אֵלִין חַד דְּכַר וְחַד נוֹקְבָא. יְסוּדָא אֲחִיד בְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצְעִיתָא מַתְהוּא תּוֹסְפַת נְהוּרָא דְהָזֵה בֵּיתָא, דְּכִיּוֹן
 דְּתֵהוּא עַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֲשֶׁתְּלִים וְעָבִיד שְׁלָם
 לְכָל סְטֵרִין, בְּדִין אֲתוּסְפָּה בֵּיהּ נְהִירוּ מֵעִילָא וּמְכַל
 סְטֵרִין בְּחֶדְוָה דְּכֻלָּא בֵּיתָא. וּמַתְהוּא תּוֹסְפַת דְּחֶדְוָה
 נְפִיק יְסוּדָא דְעֵלְמִין וְאַקְרִי מוּסְפָּה. מַתְהָבָא נְפִיקִין כָּל
 תִּיּוּלִין לְתַתָּא וְרוּחִין וְנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין בְּרוּזָא יְהוּ"ה
 צְבָאוֹת, אֵל אֱלֹהֵי הַרוּחֹת.

לִילָה אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, מְסֵטְרָא דְשְׁמָאלָא מַתְהוּא
 חֲשָׁד. וּבְגִין דְּתֵהוּא חֲשָׁד תִּיאוּבְתִיָּה

לשון הקודש

נוסף בו אור מלמעלה ומכל הצדדים
 בחדוה שהכל בו, ומאותה תוספת של
 חדוה יצא יסוד העולמים ונקרא מוסף.
 מכאן יצאו כל הצבאות למטה ורוחות
 ונשמות קדושות בסוד יהו"ה צבאו"ת,
 אל אלהי הרוחות.

לילה אדון כל הארץ מצד של השמאל
 מאותו חשד. ובגלל שתאות אותו
 החשד להתפלל בימין ונחלש פחו,

השמאל לוחט בכח ומריח, בכל
 הדרגות מריח ריח. ומאותו להט של אש
 הוציאה אותה נקבה הסהר, ואותו הלהט
 היה חשד, בגלל שהיה מחשד. ושני
 הצדדים הללו הוציאו שתי הדרגות
 הללו, אחד זכר ואחד נקבה. היסוד אהנו
 בעמוד האמצעי מאותה תוספת אור
 שהיתה בו. שבין שאותו עמוד האמצעי
 השתלם ועשה שלום לכל הצדדים, אז

לְאַתְּבַלְלָא בְיַמִּינָא וְחַלְשׁ תּוֹקֵפִיָּה, אֶתְפַּשְׁט מַיְיָה הָאִי
 לַיְלָה. כַּד שְׂאֲרֵי לְהַתְּפַשְׁטָא הָאִי לַיְלָה עַד לָא
 אֶסְתַּיִם, הֵהוּא חֲשָׁךְ עָאל וְאַתְּבַלְלִיל בְּיַמִּינָא וְיַמִּינָא
 אֶחִיד לִיָּה, וְאַשְׁתָּאַר בְּגַרְיַעוּ הָאִי לַיְלָה. וּכְמָה דְחֲשָׁךְ
 תִּיאַוּבְתִּיָּה לְאַתְּבַלְלָא בְּאוּר הָכִי לַיְלָה תִּיאַוּבְתִּיָּה
 לְאַתְּבַלְלָא בְּיוֹם. חֲשָׁךְ גֵּרַע נְהוּרִיָּה, וּבְגִין כַּךְ אֶפִּיק
 דְּרָגָא בְּגַרְיַעוּ וְלָא בְּנְהִירוּ. חֲשָׁךְ לָא נְהִיר אֶלָּא כַּד
 אֶתְבַלְלִיל בְּאוּר. לַיְלָה דְנִפְק מַיְיָה לָא נְהִיר אֶלָּא כַּד
 אֶתְבַלְלִיל בְּיוֹם. גַּרְיַעוּ דְלַיְלָה לָא אֶשְׁתַּלִּים אֶלָּא
 בְּמוֹסַף. מַה דְאַתּוּסַף הָכָא גֵּרַע הָכָא.

בְּמוֹסַף הָוָה בֵּיה רָזָא דְנִקְוָדָה עֲלָאָה וְרָזָא
 דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא בְּכַל סְטָרִין, וּבְגִין כַּךְ
 אֶתּוּסַף בֵּיה תִרִין אֶתּוּן. בְּלִילִיא גַרְיַעוּ בֵּיה אֶלִין
 תִרִין. כַּדִין קָרָא כְּתִיב וַיִּקְרָא וְגַרְע מַיְיָה וַיִּוֹ וּכְתִיב

לשון הקודש

מאיר אלא באשר נכלל ביום. הסרון
 הלילה לא משתלם אלא במוסף. מה
 שמוסף כאן – נגרע כאן.

במוסף היה בו סוד של הנקודה העליונה
 וסוד של עמוד האמצעי בכל הצדדים,
 ולכן נוספו בו שתי אותיות. בלילה
 נגרעים ממנו שני אלה, ואז קרא כתוב
 ויקרא, וגרע ממנו וי"ו, וכתוב קרא

התפשט ממנו הלילה הזה. בשמתחיל
 להתפשט הלילה הזה פשעדין לא
 הסתים, אותו חשך נכנס ונכלל בימין,
 והימין אוחז אותו ונשאר בהסרון הלילה
 הזה. וכמו שתאות החשך להכלל באור,
 כך הלילה תאנתו להכלל ביום. החשך
 נגרע אורו, ולכן הוציא דרגה בהסרון
 ולא באור. החשך לא מאיר, אלא
 בשנכלל באור. לילה שיוצא ממנו לא

קָרָא לַיְלָה. הָכָא רָזָא דְשָׁמַא דְשַׁבְעִין וּתְרִין אֲתוּן
גְּלִיפָא דְכַתְרָא עֲלָאָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וְגו', הָכָא
בְּפִרְט רָזָא לְאַפְרָשָׁא (בִּין) מִיּוֹן עֲלָאִין לְתַתָּאִי
(לְתַתָּאִין) בְּרָזָא דְשָׁמַאֲלָא. (נ"א וְאַתְבְּרִי) הָכָא מַחְלֻקְתָּ בְּרָזָא
דְשָׁמַאֲלָא. דְעַד הָכָא רָזָא דִּימִינָא הוּא, וְהָכָא הוּא
רָזָא דְשָׁמַאֲלָא, וּבְגִין כֶּךָ אִסְגִּיאוּ מַחְלֻקְתָּ (נ"א בִּין) בְּגִין
דָּא לִימִינָא. יְמִינָא אִיחוּ שְׁלִימָא דְכֻלָּא, וּבְגִין כֶּךָ
בְּיְמִינָא כְּתִיב כֻּלָּא דְהָא בֵּיה תִּלְיָא כָּל שְׁלִימוּ. פַּד
אֲתַעַר שְׁמַאֲלָא אֲתַעַר מַחְלֻקְתָּ. וּבְהָהוּא מַחְלֻקְתָּ
אֲתַתְּקַף אֲשָׁא דְרוּגְזָא וְנָפִיק מִנִּיה מַהֲהוּא מַחְלֻקְתָּ
גִּיהֶנָם. וְגִיהֶנָם בְּשָׁמַאֲלָא אֲתַעַר וְאַתְדַּבְּק.

חֲכָמָתָא דְמֹשֶׁה בְּהָא אִסְתַּכֵּל וּבְעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית
אֲשֵׁנָה. בְּעוּבְדָא דְבְּרָאשִׁית הָזֶה מַחְלֻקְתָּ

לשון הקודש

זֶה לִימִין. הַיְמִין הוּא שְׁלֹמֹת הַכֹּל, וְלִכְּן
בְּיְמִין כְּתוּב הַכֹּל, שְׁהָרִי בּוּ תְלוּיָה כָּל
הַשְּׁלֹמֹת. בְּשִׁמְתָּ עוֹרֵר שְׁמַאל, מִתְעוֹרֶרֶת
מִחֻלְקָתָ, וּבְאוֹתָהּ מַחְלֻקְתָּ מִתְחַזְּקָתָ אִשׁ
הַרְגֵּז, וַיּוֹצֵא מִמֶּנָּה מְאוֹתָהּ מִחֻלְקָתָ
גִּיהֶנָם. וְגִיהֶנָם מִתְעוֹרֵר בְּשְׁמַאל וְנִדְבְּק.
חֲכָמָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, בְּזֶה הִסְתַּכֵּל
וּבְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית הַשְּׁגִיחַ הַתְּבוּנָה.

לַיְלָה. כָּאֵן סוּד שֶׁל שַׁבְעִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת חֻקוֹת שֶׁל כְּתָר עֲלִיּוֹן.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וְגו'. כָּאֵן בְּפִרְט הַסּוּד לְהַפְרִיד בֵּין מַיִם
עֲלִיּוֹנִים לְתַתָּוֹנִים בְּסוּד הַשְּׁמַאל. וְנ"א
וּנְבִרָאָהוּ כָּאֵן מַחְלֻקְתָּ בְּסוּד הַשְּׁמַאל. שְׁעַד
כָּאֵן סוּד הַיְמִין הוּא, וְכָאֵן הוּא סוּד
הַשְּׁמַאל, וְלִכְּן הִרְבּוּ מַחְלֻקְתָּ וּבִין בְּגִלְל

שְׁמָאֵלָא בְּיַמֵּינָא, וּבְהֵהוּא מַחְלוּקַת דְּאִתְעַר בֵּיהּ
 שְׁמָאֵלָא נֶפֶק בֵּיהּ גִּיהֵנָם וְאִתְדַבֵּק בֵּיהּ. עֲמוּדָא
 דְּאִמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ יוֹם תְּלִיתָאי עָאל בֵּינֵיהוּ וְאִפְרִישׁ
 מַחְלוּקַת וְאִסְכִּים לְתֵרִין סְטָרִין. וְגִיהֵנָם נָחִית לְתַתָּא.
 וּשְׁמָאֵלָא אֶתְפְּלִיל בְּיַמֵּינָא וְהוּה שְׁלֵמָא בְּכֹלָא.

בְּגוּוֹנָא דָּא מַחְלוּקַת קָרַח בְּאַהֲרֹן שְׁמָאֵלָא בְּיַמֵּינָא.
 אֶסְתַּפֵּל מֹשֶׁה בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית. אָמַר לִי
 אֶתְחִיזוּ לְאַפְרָשָׁא מַחְלוּקַת בֵּין יַמֵּינָא לְשְׁמָאֵלָא.
 אֶשְׁתַּדֵּל לְאִסְכְּמָא בֵּינֵיהוּ. וְלֹא בָּעֵי שְׁמָאֵלָא וְאֶתְקַרַּב
 קָרַח בְּתוֹקְפֵיהּ. אָמַר וְדָאי גִּיהֵנָם בְּתוֹקְפָא דְּמַחְלוּקַת
 שְׁמָאֵלָא אֶצְטְרִיד לְאֶתְדַבֵּקָא (ס"א לְעֵילָא וְלֹאֲתַפְלֵלָא בְּיַמֵּינָא)
 הוּא לֹא בָּעֵי לְאֶתְדַבֵּקָא לְעֵילָא וְלֹאֲתַפְלֵלָא בְּיַמֵּינָא.
 וְדָאי יַחֲוֵת לְתַתָּא בְּתוֹקְפָא דְּרוּגְזָא דִּילֵיהּ.

לשון הקודש

אמר לי, ראוי להפריד מחלקת בין ימין
 ושמאל. השתדל להסכים ביניהם. ולא
 רצה השמאל, ונתחזק קרח בחזקו.
 אמר, ודאי גיהנם בפתח של המחלקת
 שמאל צריך להתדבק ולמעלה ולהכלל
 בימין הוא לא רצה להתדבק למעלה
 ולהכלל בימין, ודאי ירד למטה בפתח
 הרגו שלו.

במעשה בראשית היתה מחלקת שמאל
 עם ימין, ובאותה מחלקת שהתעורר בו
 השמאל, יצא בו גיהנם ונדבק בו.
 העמוד האמצעי שהוא יום שלישי, נכנס
 ביניהם והפריד המחלקת והסכים לשני
 צדדים. וגיהנם ירד למטה. ושמאל נכלל
 בימין, והיה שלום בכל.

כמו זה מחלקת קרח באהרון, שמאל
 בימין. הסתכל משה במעשה בראשית.

וְעַל דָּא לֹא בְעֵי קִרְחָ לְאַסְכְּמָא הָאִי מַחְלוּקְתָּ בִּידָא
 דְּמֹשֶׁה בְּגִין דְּלֹא הָוֵה לְשֵׁם שְׁמַיִם וְלֹא תִּישׁ
 לִיקְרָא דְלַעִילָא וְאַכְחִישׁ עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית. כִּיּוֹן
 דְּחָמָא מֹשֶׁה דְהָוֵה מִכְּחִישׁ עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית
 וְאַתְדַּחֵא אִיהוּ לְבַר, כִּדִּין וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד.

וַיַּחַר לְמֹשֶׁה עַל דְּאַכְחִישׁוּ לֵיהּ דְּלֹא אֲסָפִים הֵהוּא
 מַחְלוּקְתָּ. מְאֹד עַל דְּאַכְחִישׁוּ עוֹבְדָא
 דְּבְּרֵאשִׁית. וּבְכֹלֵא אַכְחִישׁ (דף י"ע"ב) קִרְחָ בְּעִילָא
 וּבְתַתָּא. דְּכַתִּיב, (במדבר כו) בְּהַצּוֹתָם עַל יְיָ, הָא תַתָּא
 וְעִילָא. וְעַל דָּא אַתְדַּבֵּק בְּמָה (בפ"ה) דְּאַתְחִיזֵי לֵיהּ.

מַחְלוּקְתָּ דְּאַתְתַּקֵּן כְּגוֹזְנָא דְלַעִילָא וְסָלִיק וְלֹא
 נָחִית וְאַתְקִיִּים בְּאַרְחָ מִיֶּשֶׁר, דָּא
 מַחְלוּקְתָּ דְּשַׁמַּי וְהַלֵּל. וְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפְרִישׁ
 כִּינִיָּהוּ וְאַסְפִּים לוֹן. וְדָא הָוֵה מַחְלוּקְתָּ לְשֵׁם שְׁמַיִם.

לשון הקודש

על שהכחישו מעשה בראשית. ובכל
 הכחיש קרח - במעלה ובמטה,
 שכתוב (במדבר כו) בהצותם על ה'. הרי
 למטה ולמעלה. ועל זה נדבק כמו ובמה
 שראוי לו.

מחלקת שהתקנה כמו שלמעלה,
 ועולה ולא יורדת, ומתקמת בדרך ישר
 - זו מחלקת של שמאי והלל. והקדוש

ועל זה לא רצה קרח להסכים מחלקת זו
 ביד משה, בגלל שלא היה לשם שמים,
 ולא חשש לכבוד שלמעלה והכחיש
 מעשה בראשית. כיון שראה משה
 שהכחיש מעשה בראשית ונדחה הוא
 החוצה, אז ויחר למשה מאד.

ויחר למשה - על שהכחישו אותו
 שלא הסכים לאותה מחלקת. מאד -

וּשְׁמַיִם אֶפְרִישׁ מִחֲלוּקָתָהּ. וְעַל דָּא אֲתַקְיִים. וְדָא הָוָה
 כְּגִוּוּנָא דְעוּבְדָא דְבְרָאשִׁית. וְקָרַח בְּעוּבְדָא דְבְרָאשִׁית
 אֶבְחִישׁ בְּכֹלָא. וּפְלוּגְתָא דְשָׁמַיִם הָוָה. וּבְעָא לְאַפְחָשָׂא
 מְלִי דְאוּרִיטָא. וְדָאי בְּאַתְדַּבְּקוּתָא דְגֵיהֶנָם הָוָה. וְעַל
 דָּא אֲתַדְּבַק בְּחֵדִיָּהּ.

וְרִזָּא דָּא בְּסַפְרָא דְאָדָם. חֲשֵׁךְ פִּד אֲתַעַר אֲתַעַר
 בְּתוּקְפִיָּהּ וּבְרָא בֵיהּ גֵיהֶנָם וְאֲתַדְּבַק בְּחֵדִיָּהּ
 בְּתַהוּא מִחֲלוּקָתָהּ. פִּינּוּן דְשִׁכִּיךְ רוּגְזָא וְתוּקְפָא, אֲתַעַר
 מִחֲלוּקָתָהּ כְּגִוּוּנָא אַחְרָא, מִחֲלוּקָתָהּ דְרַחֲמֵינוּ. וְתַרְיִן
 מִחֲלוּקָתָהּ הָוּ. חַד שִׁירוּתָא וְחַד סִיּוּמָא. וְדָא אִיהוּ
 אֲרַחְהוּן דְצַדִּיקֵיָּא שִׁירוּתָא דְלַהוּן בְּקִשְׁיִין וְסוּפָא
 דְלַהוּן בְּנִיחָא. קָרַח הָוָה שִׁירוּתָא דְמִחֲלוּקָתָהּ כְּפּוּם
 רוּגְזָא וְתוּקְפָא וְאֲתַדְּבַק בְּגֵיהֶנָם. שְׁמַאי סוּפָא
 דְמִחֲלוּקָתָהּ פִּד רוּגְזָא בְּנִיחָא אֶצְטְרִיךְ לְאַתְעָרָא

לשון הקודש

וְסוּד זֶה בְּסַפְרוֹ שֶׁל אָדָם. בְּשַׁחֲשֵׁךְ
 מִתְעוֹרֵר, מִתְעוֹרֵר בְּכַחוֹ וּבְרָא בּוֹ גֵיהֶנָם
 וְנִדְבַק אֵתוֹ בְּאוֹתָהּ מִחֲלָקָתָהּ. פִּינּוּן שֶׁשׁוֹכֵךְ
 הַרְגֵז וְהַבְחָה, מִתְעוֹרֵרֶת מִחֲלָקָתָהּ בְּגִוּוֹן
 אַחֵר, מִחֲלָקָתָהּ שֶׁל אֶהְבֵּהּ. וּשְׁתֵּי
 מִחֲלוּקוֹת הֵינּוּ, אַחַת רֵאשִׁית וְאַחַת סִיּוּם.
 זוֹהִי דְרָךְ הַצַּדִּיקִים – רֵאשִׁית שְׁלָהֶם
 בְּקִשְׁיִין, וְסוּף שְׁלָהֶם בְּמִנוּחָהּ. קָרַח הָוָה

בְּרוּךְ הוּא הַפְרִיד בֵּינֵיהֶם וְהִסְבִּים לָהֶם,
 זוֹ הִיְתָה מִחֲלָקָתָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם. וְשָׁמַיִם
 הַפְרִידוּ מִחֲלָקָתָהּ, וְעַל זֶה הִתְקַיָּים. וְזֶה הָיָה
 כְּמוֹ שֶׁמַּעֲשֵׂה בְרָאשִׁית. וְקָרַח בְּמַעֲשֵׂה
 בְרָאשִׁית הַבְּחִישׁ אֵת כֹּל, וּמִחֲלָקָתָהּ שֶׁל
 שָׁמַיִם הִיְתָה. וְרָצָה לְהַבְחִישׁ דְּבָרֵי תוֹרָה.
 וְדָאי הָיָה בְּהִתְדַבְּקוֹת הַגֵּיהֶנָם, וְעַל זֶה
 נִדְבַק בּוֹ.